

רע"פ 4205/24 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4205/24

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עפ"ג 72281-07-23 מיום 10.4.2024 (שניתן על ידי סג"נ י' רז-לוי, השופטת ג' לוי והשופט י' ליבדרו)

המבקש: בעצמו

החלטה

1. במסגרת הסדר אליו הגיעו הצדדים, המבקש הודה בעובדות שני כתבי אישום שהוגשו נגדו ב-ת"פ 33270-07-21 ו-ת"פ 4747-08-21, והורשע בעבירות של הפרת צו בית-משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ובעבירה של תקיפת בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק. בהתחשב בכלל שיקולי הענישה הרלוונטיים, בית משפט השלום (השופט י' בן הרוש) גזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת עונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים אשר נגזר עליו בהליך קודם (ת"פ 1622-05-19) - חציו בחופף וחציו במצטבר; עונשי מאסר על תנאי; תשלום פיצוי בגובה 2,000 ש"ח למתלוננת ותשלום קנס בסך 500 ש"ח.

2. המבקש ערער על חומרת עונשו לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע. לאחר שמיעת הערות המותב, בעקבות

קבלת תסקיר משלים בעניינו של המבקש, חזר בו מהערעור תוך בקשה כי מועד ההתייצבות לריצוי עונש המאסר בפועל יהיה "רחוק ככל האפשר". בהתאם, נקבע בפסק הדין מיום 10.4.2024 כי מועד ההתייצבות למעצר יהא ביום 1.7.2024.

3. בבקשה התמציתית שלפניי המבקש שב וטוען כי העונש שנגזר עליו חמור יתר על המידה מאחר שאינו מתחשב כראוי בנסיבותיו האישיות, מצבו התעסקותי ובתקופת המלחמה. יש לציין, כי המבקש היה מיוצג לפני הערכאות קמא והוא אינו מיוצג בהליך זה.

4. דין הבקשה להידחות, וזאת אף מבלי להידרש למשמעות העובדה כי המבקש חזר בו מן הערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי. בית משפט זה לא ייעתר לבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" אלא במקרים חריגים בהם מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין מהותי או לאי צדק קיצוני. בענייננו, לא נטען לסוגיה משפטית עקרונית. כמו כן, בית משפט השלום שקלל כנדרש את כלל נסיבות המקרה, ובכלל זה גם את נסיבותיו האישיות של המבקש. אלא שלצד אלו ניתן משקל גם לשיקולים משמעותיים נוספים, ובפרט לכך שהמבקש "בעל רישום פלילי מכביד. בין השאר בעבירות אלימות כנגד בת זוג, איומים, עבירות מין והפרת הוראת בית משפט, בגינם ריצה עונשי מאסר". כמו גם לעובדה שהעבירות הנדונות בוצעו חודשים ספורים לאחר שהמבקש שוחרר ממאסר שנגזר עליו לאחר שביצע עבירות דומות. אם כן, העונש אינו חמור כלל; בוודאי שלא חמור יתר על המידה; וממילא אין מדובר בעיוות דין- רחוק מכך.

5. הבקשה נדחית. לנוכח נסיבות המקרה והטענות שפורטו בבקשה, אף לא ראיתי מקום להורות על מינוי סניגור למבקש.

ניתנה היום, י"ח באייר התשפ"ד (26.5.2024).

שׁוֹפֵט